

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 10
din data de 16.01.2012**

Dosar nr.: 218/2011

Petiția nr.: 3784 din data de 23.06.2011

Petent: Sindicatul Speranța prin președinte N C S

Reclamat: S.C. CHIMSPORT S.A Orăștie prin președintele Consiliului de
Administrație F A

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 Sindicatul Speranța prin președinte N C S cu sediul
în București, str. Petru Maior, nr. 41, sector 1

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 S.C. CHIMSPORT S.A Orăștie prin președintele Consiliului de
Administrație F A cu sediul Orăștie, str. Codrului, nr. 24, județ
Harghita

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Prin petiția înregistrată cu nr. 3784 din data de 23.06.2011, petentul comunică, ca prim capăt de cerere, faptul că se consideră discriminat prin interzicerea accesului președintelui Sindicatului Speranța în unitate, în comparație cu președinții celorlalte două sindicate din unitate.

2.2 Al doilea capăt de cerere îl constituie faptul că petentul susține că reclamatul a invitat la negocierea Contractului Colectiv de Muncă, doar pe celelalte două sindicate

2.3 Al treilea capăt de cerere îl constituie faptul că petentul consideră că s-a produs o faptă de discriminare în momentul în care salariaților le-a fost refuzat dreptul de a avea un Contract Colectiv de Muncă și le-au fost modificate Contractele Individuale de Muncă prin acte adiționale, iar membrii Sindicatului Speranța au solicitat să fie asistați la încheierea și semnarea actului adițional al Contractului Individual de Muncă de președintele Sindicatului Speranța, care

este și angajat al sindicatului în funcția de consilier juridic, dar conducerea societății reclamate nu a permis acest lucru,

2.4 Al patrulea capăt de cerere îl constituie susținerea petentului că membrii Consiliului de Conducere al Sindicatului Speranța și-au dat demisia ca urmare a tratamentului discriminatoriu la care au fost supuși.

III. Procedura de citare

3.1 În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2 Prin adresa nr.3784 din 18.07.2011 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 4242 din 18.07.2011 a fost citat reclamatul. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 28.07.2009.

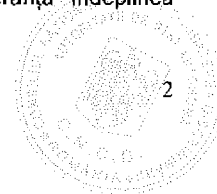
3.3 Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

IV. Susținerile părților

4.1 Prin adresa nr. 3784 din 23.06.2011, petentul comunică faptul că, în societatea comercială reclamată funcționează 3 sindicate, respectiv Chimsport 2005, Plastor și Speranța, ultimul având calitatea de petent în cauza de față, și care relatează că începând cu anul 2008 fosta conducere a interzis accesul în unitate a președintelui Sindicatului Speranța până la finele anului 2009. Sindicatul Speranța s-a adresat Tribunalului Hunedoara care a dispus prin sentință civilă obligarea pârâtei, S.C. Chimsport S.A., să permită accesul președintelui respectivului sindicat în unitate, la locurile de muncă ale membrilor de sindicat.

4.2 Petentul comunică faptul că și actuala conducere a interzis accesul președintelui Sindicatului Speranța în unitate, în timp ce președinții celorlalte două sindicate au acces liber în unitate. Se menționează că prin sentința civilă la care s-a făcut referire instanța a obligat unitatea să permită accesul în mod continuu și fără discriminare.

4.3 Reclamatul răspunde cu privire la această situație relatată de petent prin invocarea faptului că în sentință judecătorească se dispune „obligă pe pârâtă să permită accesul președintelui Sindicatului Speranța Orăștie la locurile de muncă ale membrilor de sindicat în scopul verificării modului în care sunt respectate drepturile acestora prevăzute în contractul colectiv de muncă”. Această sentință a fost respectată, numai că în anul 2011, s-a schimbat contextul în care a dispus instanța de judecată, în sensul că contractul colectiv de muncă la nivel național a expirat și nu a fost înregistrat unul nou, astfel că dreptul pe care au fost obligați să-l respecte este stabilit doar de contractul colectiv de muncă la nivel de unitate. Potrivit art.122 din Contractul Colectiv de Muncă (2010-2011) la nivel de unitate, patronatul recunoaște dreptul sindicatelor semnatare de a verifica modul în care sunt respectate drepturile salariaților prevăzute în prezentul contract colectiv de muncă, numai că sentința civilă prin care Sindicatul Speranța îndeplinea

condițiile de reprezentativitate a fost contestată la Tribunalul Hunedoara, și care a admis recursul reclamatului și a respins cererea de acordare a reprezentativității. Astfel, rezultă că Sindicatul Speranța a fost semnat fără drept în Contractul Colectiv de Muncă la nivel de unitate pe anul 2010-2011. Acesta este motivul pentru care președintelui de sindicat i-a fost limitat accesul în unitatea începând cu următoarea zi în care s-a admis recursul. În ceea ce privește pe ceilalți doi președinți de sindicat, aceștia sunt angajați ai societății, în timp ce președintele Sindicatului Speranța nu este angajat.

4.4 Petentul susține că o altă discriminare s-a produs atunci când unitatea a invitat, la negocierea Contractului Colectiv de Muncă, doar pe celelalte două sindicate. A fost sesizată Inspekția Muncii care a dispus măsura obligatorie „invitarea Sindicatului Speranța la negocierea colectivă derulată la nivelul societății” dar fără nici un rezultat.

4.5 Reclamatul susține că afirmația petentului este falsă, întrucât a invitat toate cele trei sindicate existente cu mențiunea ca până la o anumită dată să se depună dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de art.17 și 18 din Legea nr.130/1996, precum și dovada calității persoanelor care urmează să participe la negociere din partea organizației sindicale.

4.6 Sindicatul Speranța a depus ca dovadă actele emise de instanță cu privire la reprezentativitatea sindicatului, iar dl.S C este președintele consiliului de conducere. S-a mai depus copie de pe o adresă emisă de Federația Națională a Sindicatelor din Chimie – Petrochimie „Lazăr Edeleanu” prin care federația confirmă că Sindicatul Speranța este afiliat la federație care este reprezentativă la nivelul ramurii chimie și petrochimie și desemnează sindicatul Speranța ca reprezentant la negocierea contractului colectiv de muncă.

4.7 Față de documentele depuse reclamatul a apreciat că Sindicatul Speranța nu a depus o hotărâre definitivă de acordare a reprezentativității, depunând doar o minută a unei sentințe civile. Astfel, petentul nu a făcut dovada deplină a reprezentativității pentru negocierea contractului de muncă. Petentul a mai depus și alte adrese de la mai multe sindicate la care ar fi afiliat, dar reclamatul le-a considerat că nu demonstrează reprezentativitatea acestui sindicat pentru a negocia contractul colectiv de muncă.

4.8 Petentul consideră că s-a produs o nouă discriminare în momentul în care salariaților le-a fost refuzat dreptul de a avea un Contract Colectiv de Muncă și le-au fost modificate Contractele Individuale de Muncă prin acte adiționale.

4.9 Prin adrese membrii Sindicatului Speranța au solicitat să fie asistați la încheierea și semnarea actului adițional al Contractului Individual de Muncă de președintele Sindicatului Speranța, care este și angajat al sindicatului în funcția de consilier juridic, dar conducerea societății reclamate nu a permis acest lucru. Se susține că membri celorlalte sindicate Pastor și Chimsport 2005 au acces permanent în unitate, iar membri lor beneficiază în permanență de asistență și protecție.

4.10 Reclamatul susține că a nu avea un Contract Colectiv de Muncă la nivel de unitate se datorează acțiunilor președintelui Sindicatului Speranța care nefiind în măsură să depună acte prin care să dovedească fără echivoc îndeplinirea condițiilor de reprezentativitate. Astfel, s-a propus salariaților

încheierea de acte adiționale prin care să se ia din Contractul Colectiv de Muncă expirat, toate drepturile care nu erau prevăzute în Contractul Individual de Muncă, alături de creșterea salarială. Actele adiționale au fost semnate de către toți angajații Chimsport, indiferent de apartenența la vreun sindicat.

4.11 În ceea ce privește asistarea la semnarea actelor adiționale, reclamatul consideră afirmațiile petentului ca fiind nefondate deoarece a fost distribuit fiecărui angajat câte două exemplare din actul adițional, și al cărui conținut a fost identic pentru toți angajații, cuprinzând aceleași drepturi, angajații fiind liberi să se consulte cu cine doresc, după cum au avut libertatea de a le semna sau nu. Nu s-a solicitat semnarea pe loc, returnarea făcându-se într-un interval de câteva zile.

4.12 Petentul susține că datorită acestor tratamente discriminatorii, membrii Sindicatului de Conducere al Sindicatului Speranța și-au dat demisia.

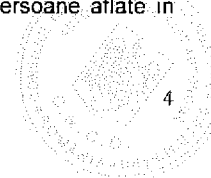
4.13 Reclamatul susține că demisia membrilor din conducerea sindicatului Speranța nu are nici o legătură cu cele afirmate în petiție. Demisia persoanelor respective este o măsură adoptată de președintele sindicatului de a face presiuni asupra societății, solicitând intrarea în unitate pentru organizarea de alegeri. Reclamatul nu se opune organizării de alegeri în cadrul unității.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 **În fapt**, prin petiția înregistrată cu nr. 3784 din data de 23.06.2011, Colegiul Director analizează dacă interzicerea liderului de sindicat în unitate și aspectele referitoare la negocierea Contractului de Muncă Colectiv și cele referitoare la încheierea Contractelor Individuale de Muncă constituie fapte de discriminare.

5.2 **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*” (vezi CEDH, 18 februarie 1991, *Fredin c/Suedea*, par.60, 23 iunie 1993, *Hoffman c/Autriche*, par.31, 28 septembrie 1995, *Spadea et Scalabrino c/Italia*, 22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, par.75)

5.2.1 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000R cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000R. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în

situații comparabile dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.2.2 Referitor la primul capăt de cerere, respectiv faptul că petentul se consideră discriminat prin interzicerea accesului președintelui Sindicatului Speranța în unitate, în comparație cu președinții celorlalte două sindicate din unitate care au avut acces, Colegiul Director reține că există o hotărâre judecătorească care a dispus „*obligă pe pârâtă să permită accesul președintelui Sindicatului Speranța Orăștie la locurile de muncă ale membrilor de sindicat în scopul verificării modului în care sunt respectate drepturile acestora prevăzute în contractul colectiv de muncă*” și care a fost respectată, până în momentul în carea contextul în care a dispus instanța de judecată s-a schimbat, în sensul că contractul colectiv de muncă la nivel național a expirat și nu a fost înregistrat unul nou, astfel că dreptul pe care reclamatul a fost obligat să-l respecte era stabilit doar de contractul colectiv de muncă la nivel de unitate. Astfel, Colegiul Director este de opinie că nu ne aflăm în prezența unei fapte de discriminare.

5.2.3 Referitor la al doilea capăt de cerere, respectiv faptul că reclamatul a invitat la negocierea Contractului Colectiv de Muncă, doar pe celelalte două sindicate, Colegiul Director reține că reclamatul a apreciat că Sindicatul Speranța nu a depus o hotărâre definitivă de acordare a reprezentativității, depunând doar o minută a unei sentințe civile. Astfel, poate fi reținută susținerea reclamatului respectiv faptul că petentul nu a făcut dovada reprezentativității sindicatului în vederea negocierii contractului colectiv de muncă. În consecință, Colegiul este de opinie că nu ne aflăm în prezența unei fapte de discriminare.

5.2.4 Referitor la al treilea capăt de cerere, respectiv faptul că petentul consideră că s-a produs o faptă de discriminare în momentul în care salariaților le-a fost refuzat dreptul de a avea un Contract Colectiv de Muncă și le-au fost modificate Contractele Individuale de Muncă prin acte adiționale, Colegiul director reține că reclamatul a invocat că Sindicatul Speranța nu a făcut dovada îndeplinirii condițiilor de reprezentativitate. Iar referitor la faptul că membrii Sindicatului Speranța au solicitat să fie asistați la încheierea și semnarea actului adițional al Contractului Individual de Muncă de președintele Sindicatului Speranța, care este și angajat al sindicatului în funcția de consilier juridic, dar conducerea societății reclamate nu a permis acest lucru, Colegiul Director este de opinie că nu se poate reține un drept încălcat, iar în fapt, salariaților li s-a propus încheierea de acte adiționale prin care să se ia din Contractul Colectiv de Muncă expirat, toate drepturile care nu erau prevăzute în Contractul Individual de Muncă, alături de creșterea salarială, actele adiționale fiind semnate de către toți angajații, indiferent de apartenența la vreun sindicat.

5.2.5 Referitor la al patrulea capăt de cerere, respectiv faptul că membrii Consiliului de Conducere al Sindicatului Speranța și-au dat demisia, de asemenea, Colegiul Director este de opinie că nu ne aflăm în prezența unei fapte de discriminare așa cum este reglementată în legislația în vigoare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1.Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare, conform O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

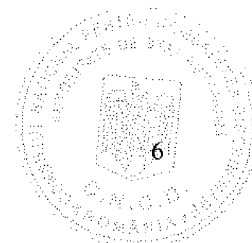
VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

CAZACU Ioana Liana – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

STANCIU Sorina – Membru

VASILE Vasile-Alexandru – Membru

Hotărâre Redactată: D.N.T., Tehnored. V.F

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

